

Bog preseneča

Poletna biblična šola na Krku

Sveto pismo je lahko le ena od številnih knjig na knjižnih policah, kjer se nemalokrat nabira prah. Počitnice in čas dopustov pa je med drugim tudi priložnost, da se ustavimo ob knjigi knjig, jo beremo, premišljujemo. Če jo beremo skupaj z drugimi, Beseda oživi. Pred tem smo moč in živost besede že drugo leto izkušali ob branju Prvega pisma Korinčanom v Biblični šoli *Evangelii gaudium* pri Sv. Jožefu v Celju in v manjših skupinah, ki smo se med letom srečevale. Na začetku počitnic od 24. do 28. junija pa smo pod vodstvom prof. Maksimilijana Matjaža, ki vodi tudi biblično šolo v Celju, izkusili šolo učenčevstva in občestva v poletni biblični šoli, ki jo je prav tako vodil Maksimilijan Matjaž v hiši karmeličanskega duhovnega centra na Krku. Kako nekaj lepega je, ko nas povezuje Jezus in njegova beseda, izkušnja Božje ljubezni in občestva, ko smo drug v drugem prepoznavali njegovo obličje. Bog pa res zna presenetiti, ko mu damo prostor. Sredi vsakdanjega hitenja morda podvomimo, da je v 21. stoletju mogoče živeti občestvo, kot so ga živeli prvi kristjani, a izkušnja biblične poletne šole je v nas prebudila željo, da to izkušnjo prenesemo v vsakdanje življenje. »Ko se vračamo v realnost življenja, je pomembno, da se ne utapljam v lužah nepomembnosti,« je poudarila Anja Kastelic, ki je skupaj s Simonom Potnikom pomagala pri vodenju poletne šole, »ampak vidimo priložnost, da

potegnemo sebe in ljudi ob sebi naprej, globlje, v vizijo, ki jo imamo kot Cerkev.«

OD SEBE H GOSPODU

Ko se ustavimo in damo Besedi prostor, o njej razmišljamo, nam vsak svetopisemski odlomek in celo vsaka beseda pomaga narediti prehod, ko me osebno povabi od moje besede k Božji besedi, od sebe k Bogu, iz smrti v življenje. Živ in zaupen stik z Gospodom mi po Svetem Duhu daje spoznanje, da zmorem narediti prehod od sebe h Gospodu, kot pravi Janez Krstnik: »On mora rasti, jaz pa se manjšati« (Jn 3,30). Tako postopoma postajam Jezusov učenec in v otipljivem odkrivanju Božje ljubezni,

ki je vedno z nami, zmorem narediti prehod od individualista k osebi, od starega k novemu. Preden naredimo prehod k novemu, pa je treba dopustiti, »da Gospod tega brata, ki je še v želodcu, prestavi v moje srce,« kot je prehod slikovito opisala Anja Kastelic in nadaljevala: »V teh dneh me je nago-

varjalo videti, kako smo znali biti skupaj, se učiti drug ob drugem, in vidim, da je občestvo mogoče samo takrat, ko damo Besedo v središče. Živ odnos z Bogom nas prestavlja v odrešenost, kjer lahko živimo drug z drugim, kjer se ne ustavljamo več ob površinskih stvarih, ampak vidimo vizijo, kam smo poklicani kot Cerkev. To je nedvomno klic v občestvo, pričevanje našega Boga, ki je Trojica, temelj Trojice pa so odnosi. Tudi

POT ZA JESUSOM JE V MAJHNOSTI, DA JE ON NAŠ ODREŠENIK. KO SPOZNAŠ ODREŠENIKA, POTEH LAHKO POSTANEŠ APOSTOL.

FOTO: Žiga Kret

mi bomo pričevali, kolikor bomo znali živeti te odnose.«

OD UČENCA V OBČESTVO

V Markovem evangeliju smo odkrivali, kaj pomeni biti Jezusov učenec. Ko je poklical dvanajstere, jih je poklical na samo, da bi bili z njim. Učenec je najprej z Jezusom, ga poslušaj in to, kar sliši, počasi prenaša v življenje. Zaplete pa se, ko se začnemo spraševati, kdo je največji in ne, kako smo drug drugemu lahko dar, ter pozabimo, da iz svoje moči lahko naredimo bore malo. Svoboda pa je v tem, da sprejmemo Boga v svoje življenje in mu dovolimo, da je Bog z nami. Učenec si dovoli biti nemočen, ker je Gospod njegova moč. Pa nemalokrat naredimo še en ovinek prej in postanemo zavistni, ko gledamo uspehe drugih, kaj imajo drugi, česar mi nimamo. Zavist pa je »skrivenčeno občudovanje, ker nima nič skupnega z resničnostjo,« je povedal papež

Frančišek in pokazal tudi najbolj učinkovito zdravilo – hvaležnost, ki je tesno povezana z zaupanjem v dobro. Če iščemo dobro v tem, kar živimo, to v vsakdanjem življenju spremeni naš pogled, ko vidimo, koliko nam je podarjeno. In počasi lahko dvignemo pogled iz zagledanosti vase in v svojo bolečino. Ob sebi spet vidimo brata, ki je osamljen, sestro, ki se že pol leta bori z neozdravljivo boleznijo, nasmeh otroka ... »Pot za Jezusom je v majhnosti, da je on naš Odrešenik. Ko spoznaš Odrešenika, potem lahko postaneš apostol,« je poudaril prof. Matjaž. Zamenjali smo očala in si naredili Jezusov pogled, ki je usmerjen k drugemu in nam pomaga, da ni več v ospredju, kako biti največji, ampak kako postati dar drug drugemu. Nismo več sami, postajamo del občestva, ki je zasedrano v njem, ki je Ljubezen. Ljubezen pa živi, ko se daje. Lepo je biti del občestva! ■

JANA PODJAVORŠEK

Poletna biblična šola ni bila le šola v pravem pomenu, ampak je bil tudi čas srečevanj, molitve, dela v skupinah, plavanja in veselja.

RAST PREPUŠČAM GOSPODU

Aleš Frece

Najbolj fascinantno je bilo, da sem lahko v vseh gledal živega Kristusa. Gledal sem posameznike, razpoloženje, kako se kdo počuti, ali je kdo na prehodu in namenil še kakšno prošnjo zanj. Težko pristopim k zakramentu sprave, tu pa bi nekaj manjkalo, če ne bi pristopil. Ni bilo niti ure, ko bi se obremenjeval z enim samim odnosom, pa sem se praktično z vsemi pogovarjal in bil v stiku. Domov odhajam s tem, kar se je tu zgodilo, kot seme, ki je položeno vame, kako bo raslo, pa prepuščam Gospodu.

doživel. Zdi se mi, da smo bili tako navdušeni kot prvi učenci, ki jih je Pavel nagovarjal. Šlo je za preplet resnega dela in Jožkovega mehčanja s pristnim veseljem. Zelo veliko mi pomeni, da sva lahko skupaj in se lahko potem o tem tudi pogovarjava.

Dnevi na Krku so bili zame privilegirani čas, ko sva lahko z možem na dopustu z Besedo. Ko Beseda zaživi, začne tudi premikati, kar je včasih naporno, boleče in bi kar odrinil, prideš pa do spoznanja, da je to edina prava pot. Tudi mene je močno nagovarjalo občestvo, ko imaš občutek, da si noter in nisi sam, skupaj smo zbrani in dihamo kot eden. Čutilo se je, da smo povezani z Očetom. Spodbude, ki smo jih dobili, da si podelimo blagoslov, drug drugega pokrižamo ali se objamemo, je bilo prvi hip težko sprejeti, ko pa vstopiš v to, ko deliš in daš del sebe, veliko tudi prejmeš.

BESEDA POVEZUJE

s. Marija Irena Stele

Presunil me je občestveni duh, ki so ga udeleženci ponotranjali. Dejansko me je potrdilo v tem, da čemur daješ moč, dobiš moč nad tabo. Tu se družiš z besedo Boga in ustvarjaš občestvo. Zame je to živ dokaz, da Beseda povezuje, da ne gre samo za študijski pristop, ampak konkretno življenje. Domov se vračam z novo izkušnjo, kako je mogoče živeti občestvo, da ni pomembno, kdo si, kaj si, ne to, koliko si že in koliko še nisi z Jezusom. Dejansko nesem ta milostni dotik, da smo se povezali v Gospodu, bili tu v

prvi vrsti zaradi njega; in če smo z njim v odnosu, lahko pričujemo o njem, če pa ga samo študiram, ostanem na ravni intelekta in tega ne izžarevam na tak način, da bi bil pričevalec in bi se s svojo držo nehote dotaknil drugega.

NE BOM TE PUSTIL SAME

Ljudmila Pušnik Bruderman

Biti dober kristjan, prepričljiv, tu in zdaj na svojem mestu. Verjamem, da se nas dotika, ne verjamem, da bo držalo za večno, zato bomo naslednje leto in še ob kakšnih priložnostih to ponovili, ker je to proces, ki nas gradi in plemeniti. Zahvaljujem se vsem, ki so sodelovali pri izpeljavi, vsak je bil dragocen v tej zgodbi. Ostaja, da ima vsak svoj Getsemani, vsak svoj veliki petek, tudi svojo veliko soboto. Do sem zmorem sama s svojim umom in svojimi močmi, od tu naprej neomajno zaupam, da me ne boš pustil same, kar se me je posebej dotaknilo.

KRISTJANI V PRAKSI

Kozma Ahačič

Za Cerkev so občestva zagotovo zelo pomembna, saj se v njih učimo biti kristjani v praksi, osnova pa je, da sploh razumemo, kaj je občestvo. Kot jezikoslovec namreč opazim, da je v vsakdanjem

jezik beseda občestvo že zelo zastarela in zaznamovana, niti mnogi kristjani ne vedo, kaj beseda občestvo sploh pomeni. Je skupnost s specifičnimi značilnostmi. V občestvu se naučiš razumevanja drugih ljudi, prilaganja, jasne besede in tega, da tudi če te kdo moti ali ti ni blizu, ga znaš sprejeti in se z njim zblizaš. Domov odhajam z občutkom veselja, samozavesti in spoznanjem, da smo kristjani lahko močni tudi, ko na videz izgubljam.

OAZA, KI NAPOLNJUJE IN OSVOBJA

Milan in Melinda Čepin

Prišel sem v fazo, ko potrebujem za svoje bivanje prebiranje Svetega pisma, da lahko v miru napredujem. Sveto pismo je oaza, ki napolnjuje in osvobaja.

Presenečena sem bila, kako so se v nekaj dneh med nami stakle globoke vezi. Bog vodi naša pota in Bogu hvala, da jih velikokrat ne poznamo, ker bi mogoče posegli vmes in se mu ne bi znali prepustiti. Če pa mu sledimo in se mu odpremo, lahko ozdravi naše rane, ki jih nosimo kot nekaj vsakdanjega in so neke potlačene, ko pa pride čas, lahko odložimo to težko breme in gremo osvobodeni naprej.

PRIVILEGIRAN ČAS

Mojmir in Špela Fortuna

Kot zelo nereden bralec Svetega pisma sem vesel, da me je žena zbrala, da sem tu in sem se spet srečal z Besedo, ki daje smernice temu, kar živim. Letos me je nagovarjalo predvsem občestvo, naša povezanost, ko smo dihali kot eden. Kaj takega do zdaj še nisem